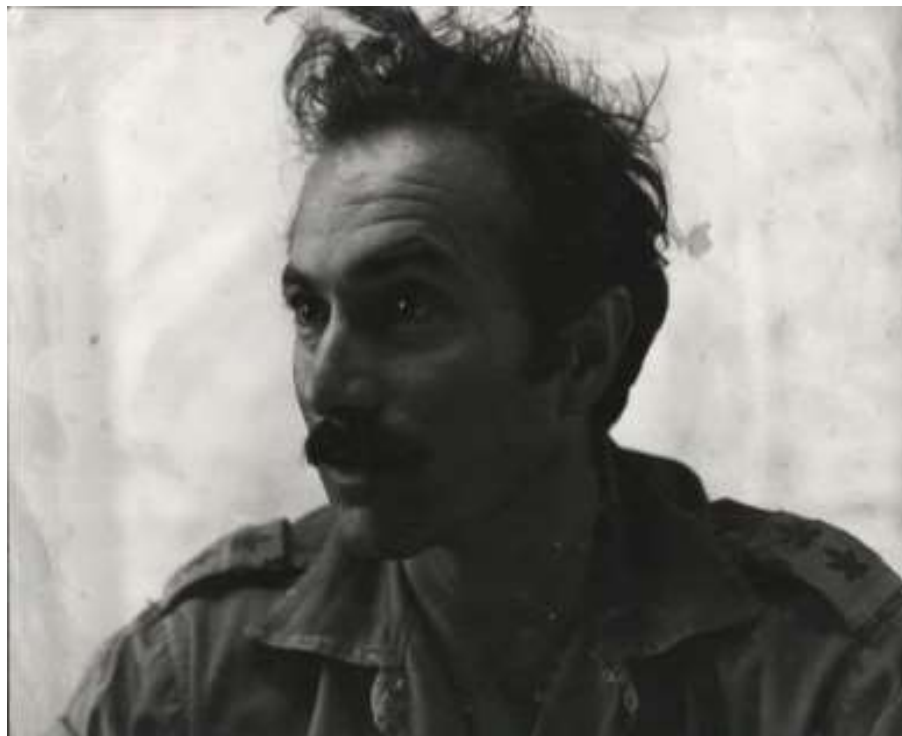

”בכירים מספרים”

אל”ם גדי בתר

פרטי הקצין המתעד : רס”ן , אלעד ויס

נתונים אישיים:

שם הפרש: גדי בתר.
 דרגה: אלוף משנה.
 תפקיד אחרון בשירות: מחש"פ מרכז.
 תאריך פרישה: 31.10.1978.

התפקידים לאורך השירות:

1. עוזר זוטור של קצין החימוש בפקוד מרכז.
2. קח"ש חטיבת מילואים (חי"ר).
3. עוזר קחש"פ, פיקוד צפון.
4. קח"ש הגמ"ר (הגנה מרחבית) צפון.
5. קח"ש צנחנים.
6. מ"פ פלוגה בסיסית ביחש"מ יחש"ם שמשון.
7. מ"פ סדנת הקר"מ סדנת רק"מ פצ"ן.
8. קח"ש חטיבת שריון, חטיבת מילואים.
9. בפקוד מטה, מלחמת ששת הימים, משמש כמה שבועות כעוזר קצין חימוש אוגדתי.
10. עוזר קצין חימוש פיקודי בפקוד צפון.
11. קחש"פ, פיקוד צפון.
12. מחש"פ, פיקוד מרכז.

הערכים המרכזיים של חיל החימוש בעיניי:

"כשהייתי בתחילת דרכי בצבא חיל החימוש היה חיל מאוד לא מוערך, "חיל שחור". הצבא היה צבא רגלי בעיקר, ולכן חיל החימוש התרכז כולו ביחש"מים ולא במערך השדה. זאת על אף הרמה אנושית הגבוהה של חיל החימוש, שהורכב מחיילים בוגרי בתי ספר מקצועיים יוקרתיים.

עם השנים גישה זו השתנתה, ככל שהוכנס יותר ויותר לשימוש הרק"מ וככל שהציוד נעשה יותר משוכלל ומתוחכם, הנחיצות של הצבא לחיל נעשה גבוהה יותר, וכתוצאה מכך מפקדי וקציני החיל קיבלו הערכה גדולה יותר.

משה בריל היה בין הראשונים שלמד להכיר ולהוקיר את חיל החימוש (מפקד אוגדה), הוא טבע את המשפט "בלי חימוש אין כיבוש". לאחר מכן יותר ויותר אנשי צבא ומנהיגים הגיעו למסקנה שחיל החימוש הוא חיל חשוב ביותר, ושהצבא לא יכול להתנהל בלעדיו.

לאחר מלחמת יום הכיפורים, כתוצאה מהשינוי שחל בצבא, הנחיצות לחיל החימוש עלתה, וכן באה שוב לידי ביטוי עליית הפופולאריות של חיל החימוש. הערכים הכללים בחיל החימוש עלו, וכן גם הערכה לחיילים עצמם."

ערכים שהובילו אותי כמפקד בצבא:

1. מקצועיות וחריצות.
2. נתינה ותרומה רבה למערך הלוחם.
3. הכרה בחשיבותו של החייל, דאגה לפרט.

אתגרים מרכזיים בזמן בתקופת השירות:

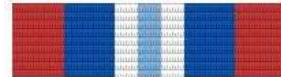
"בתחילת הדרך האתגר העיקרי היה לתקן מהר ככל האפשר כלי רכב (קומנדקרים, גיפים, משאיות ועוד).
ובהמשך, האתגר היה תחזוקה הצבא באופן כללי. עמידה בתוכניות עבודה תובעניות. ביצוע תוכנית עבודה חרף קשיים כמו: מחסור בכוח אדם, מחסור בחלקים ועוד."

תרומתו של חיל החימוש לביטחון המדינה:

"בתחילת דרכי חיל החימוש לא תרם באופן משמעותי לצבא, אך במלחמת ששת הימים חלה תפנית. החל שימוש גדול יותר ברק"מ. מאז הייתה הכרה גדולה בחיל ותרומתו הייתה בהתאם.
במלחמת יום הכיפורים תרם החיל רבות. חיילי החייל איתרו טנקים שנפגעו בשטחי מלחמה, איתרו את התקלות בהם והשמישו חזרה חלק גדול מהם. התרומה של החיל התבטאה בתיקון המהיר של הטנקים ובמקצועיות הרבה בה בוצעה עבודה זו.
דן לנר (אלוף במיל'), שהיה מפקד אוגדת מילואים, הזכיר את הערכתו לחיל החימוש מיד לאחר המלחמה. טען שהמלחמה יכלה להיגמר באופן שונה לחלוטין ללא חיל החימוש, תרומתו ומקצועיותו הרבה.
בזמן המלחמה, החוליות הטכניות של חיל החימוש סיכנו את חייהם בשטחי לחימה על מנת לתקן כלים פגועים. לדוגמה באחד המקרים נמצא חוליה טכנית של גדוד (חטי"פ) תלויים לאחר שהסורים טבחו בהם."

מלחמת יום כיפור

מלחמת ששת הימים

אירוע מכוון בשירות:

"האירוע המרכזי בשירות שלי היה מלחמת יום כיפור. בא נקראתי לחזור לשירות במהלך לימודים באוניברסיטה.
באותו יום בו פרצה המלחמה, נקראתי ע"י מפקד יחש"מ יחש"ם שמשון שאול סלמון (אלוף משנה במיל'), לפקד על יחש"מ יחש"ם שמשון מכוון שהוא עבר לפקד על גש"ח נייד (גדוד שירותי חימוש נייד) של אוגדה מילואים. הוא טען כי הוא נדרש לצאת לשטח, וצריך מישהו שיתפוס את עמדת הפיקוד ביחש"ם.
באותו לילה כבר התייצבתי ביחש"מ יחש"ם שמשון בבת-גלים, וקיבלתי החלטה להעלות את הכוחות, עם כלי רכב מגויסים, לרמת הגולן.
ישבתי בצנובר תקופה של חצי שנה (בפלוגת הקדמית, פלוגה שהייתה בקונטרה עד מלחמת ששת הימים). תפקידי היה לרכז את כל האחזקה של רמת הגולן ולפקד על החוליות בשטח. היו שלוש אוגדות ברמת הגולן. החוליות הטכניות הפלוגתיות ומחלקות החימוש הגדודיות שימשו כדרג א', והגש"ח הנייד שימש כדרג ב' אני הייתי מוציא חוליות סיוע לטנקים שנשארו בשטח ולא תוקנו. כל בוקר הייתי מוציא חוליות לשטח, עם קצין ובעל מקצוע. החוליות היו מסתובבות בשטח ומאתרות טנקים שנפגעו, ובסוף כל יום מגיעות אלי עם מידע על התקלה ומיקום הכלי. ביום

המחרת יוצאת חוליה שנייה של מכונאים מסדנה-סדנת רק"מ פצ"ן שמתקנים את התקלה. כלי שנפגע ברמה נמוכה תוקן במקום, כלי עם פגיעה גדולה יותר נשלח לתיקון בעורף, וכלי עם פגיעה שלא ניתנת לתיקון פוצץ במקום ונקבר. לאחר שהכלי תוקן יש מערכת שמודיעה על כך לחטיבה. כמה ימים לאחר פרוץ המלחמה הצבא הסורי כבר הגיע לנפח, צה"ל החל להדוף אותם ולהגיע לשטחי סוריה. צה"ל התקרב לדמשק. בשלב זה כבר אין לחימה. הסכם הפסקת האש היה בסוף אוקטובר, אך אנחנו עוד היינו בסוריה לאחר מכן, ונסוגנו בשלב מאוחר יותר. הפסקת האש הייתה מנקודת עליונות שלנו ונחיתות של הצבא הסורי. הצבא הסורי עבר מפלה טוטאלית. במלחמת יום כיפור באה לידי ביטוי בצורה מאוד משמעותית היתרון האנושי של חיל החימוש. בעצם אפשר להגיד שחיל החימוש נתן סוג של יתרון לצה"ל בכך שהצליח לתקן כלים כ-3 פעמים ולהחזירם לקרב."

סדנת צנובר במלחמת יום כיפור (1973)